

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ Αβραάμ-Μίνου Μωυσή**, σχετικά με την έκδοση απόφασης πολιτικού δικαστηρίου σε βάρος α) της εφημερίδας «Μακελειό», β) του εκδότη της και γ) του δημοσιογράφου Στέφανου Χίου για εξυβριστικό δημοσίευμα με αντισημιτικό χαρακτήρα:**

«Σκληρός Εβραίος, επικεφαλής εταιρίας κορακιών που έχει αναλάβει την εκκαθάριση των κόκκινων δανείων των φτωχών Ελλήνων. Πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας μας κάνει το φίλο και μας τα βουτάει από την πίσω πόρτα».

Αυτά έγραφε με πηχυαίο τίτλο στον διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας «ΜΑΚΕΛΕΙΟ» ο Στέφανος Χίος στις 10 Δεκεμβρίου 2017. Κατά της εφημερίδας, του εκδότη της και του Στέφανου Χίου, ο Μίνος Μωυσής υπέβαλε αγωγή και μήνυση. Η αγωγή δικάστηκε 28/3/19 και 8/10/20 δημοσιεύθηκε η απόφαση της αστικής δίκης. Η ποινική δίκη δεν έχει ακόμα εκδικαστεί.

Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, με την υπ' αριθμ. 949/2020 απόφασή του, δέχθηκε την αγωγή και με ένα πολύ καθαρό σκεπτικό έκρινε ότι **σαφώς οι εναγόμενοι τέλεσαν σε βάρος του Μίνου Μωυσή την αδικοπραξία της εξύβρισης και προσέβαλαν έτσι παράνομα την προσωπικότητά του, χρησιμοποιώντας μάλιστα εντελώς αναίτια και υποβολιμαία και την εβραϊκή του καταγωγή για να εμβαθύνουν την προσβολή τους.**

Ειδικότερα από τις πολλαπλά σημαντικές παραδοχές της απόφασης σταχυολογούμε τις ακόλουθες:

1. Το Δικαστήριο καταρχήν σπεύδει και απορρίπτει το συνήθως προβαλλόμενο ισχυρισμό σε αντίστοιχες περιπτώσεις ως «κατ' ουσία αβάσιμο τον ισχυρισμό των εναγομένων ότι το δημοσίευμα έγινε λόγω δικαιολογημένου δημοσιογραφικού ενδιαφέροντος που πηγάζει από το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στην πληροφόρηση και την κοινωνική αποστολή της ενημέρωσης του κοινού, την άσκηση κριτικής και τον έλεγχο των προσώπων που δρουν και εργάζονται αναλαμβάνοντας θέσεις ευθύνης».

2. Καταλογίζει στους κατηγορουμένους ότι «οι ενέργειές τους συνιστούν αξιολογικές κρίσεις και υποκειμενικές πεποιθήσεις που υπερβαίνουν το δεοντολογικό πλαίσιο της δημοσιογραφικής κριτικής».

3. Δέχεται ότι το δημοσίευμα είχε «πρόθεση και σκοπό εξύβρισης του ενάγοντα γιατί από το δριμύ τρόπο που εκτίθενται στο σύνολό τους οι χαρακτηρισμοί αυτοί προκύπτει ότι σκοπός του τρίτου εναγομένου (Στέφανου Χίου) ήταν να απευθυνθεί μειωτικά στο πρόσωπο του ενάγοντος συνδέοντας υποβολιμαία την Εβραϊκή καταγωγή του με το γεγονός της ανάληψης από αυτόν μιας θέσης ευθύνης σχετικά

Phoca PDF

με τη διαχείριση του ελληνικού χρέους και υπολαμβάνοντας περαιτέρω ότι η καταγωγή του αυτή σχετίζεται με την οικονομική εκμετάλλευση που – κατά την κρίση του συντάκτη – υφίσταται ο ελληνικός λαός».

4. Καταλογίζει στους εναγομένους ότι χρησιμοποίησαν «οξύ και διχαστικό τρόπο έκφρασης με σκοπό να αμφισβητηθεί η ηθική, κοινωνική και επαγγελματική αξία του ενάγοντα».

5. Καταλογίζει στους εναγομένους ότι προσχηματικά προσέφυγαν στο επίμαχο δημοσίευμα «για να προσβάλλουν την τιμή και υπόληψη του ενάγοντος και να δημιουργήσουν στο αναγνωστικό κοινό την εντύπωση ότι το συγκεκριμένο άτομο, το οποίο διαχειρίζεται τις ληξιπρόθεσμες δανειακές οφειλές μιας μερίδας του Ελληνικού Λαού, είναι «σκληρός εβραίος που λόγω της καταγωγής του αυτής θα υπονομεύσει τα συμφέροντά της».

6. Καταλογίζει στους εναγομένους ότι «το δημοσίευμα αφορούσε την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντα και όφειλαν να αποσυνδέσουν οποιαδήποτε κριτική σχετικά με τη δράση της εταιρίας PQH από την Εβραϊκή καταγωγή του Προέδρου του Διοικητικού της Συμβουλίου».

7. Δέχεται ότι το δημοσίευμα «συνέβαλε ηθελημένα στην αναπαραγωγή μιας υποβολιμαίας ρητορικής μίσους κατά των Ελλήνων Εβραίων και ότι στοιχειοθετείται η αξιόποινη πράξη της εξύβρισης, ότι οι ενέργειές τους ήταν παράνομες και υπαίτιες και ότι τέλεσαν αδικοπραξία σε βάρος του ενάγοντα»

8. Υποχρεώνει τους εναγομένους στην καταβολή χρηματικής αποζημίωσης 2.000€ έκαστος για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης από τις προσβολές τους.

9. Υποχρεώνει τέλος την εφημερίδα μέσα σε 15 ημέρες από τότε που η απόφαση γίνει τελεσίδικη να δημοσιεύσει περίληψη της απόφασης αυτής και καθορίζει ποινή 200€ για κάθε μέρα καθυστέρησης.

Η δική μας αξιολόγηση του περιεχομένου της δικαστικής απόφασης:

Ικανοποίηση για ένα αυτονόητο μεν αποτέλεσμα πρόδηλης υπέρβασης του μέτρου και της δημοσιογραφικής δεοντολογίας αλλά ταυτόχρονα και μια σημαντική διεισδυτική κρίση του δικαστηρίου, που αποκαλύπτει την ύπουλη, διχαστική και καλυμμένη ρητορική μίσους με αναπαραγωγή αντισημιτικών στερεοτύπων πίσω από αρνητικές και ακραίες κρίσεις που δήθεν δικαιολογούνται και προστατεύονται από το προσχηματικά προβαλλόμενο δικαιολογημένο δημοσιογραφικό ενδιαφέρον.

Γενικά χρήσιμη και υποδειγματική απόφαση ως δικαστικό προηγούμενο για την αντιμετώπιση παρόμοιων φαινομένων που δυστυχώς όχι σπάνια καταγράφονται στο δημόσιο βίο.

Phoca PDF